

Multidisciplinair werken

Als zelfstandig arbeidsdeskundige heb ik gekozen om geen arbeidsdeskundige beoordelingen voor de WvP rond het eerste ziektejaar van een werknemer te doen. De standaard verplichting en de geëiste invulling past niet bij mijn werkwijze.

Als ik als onafhankelijke partij tussen werkgever en werknemer in mag gaan staan en mag interveniëren, past me dat het beste. Dat komt omdat ik dan naar een duurzame oplossing kan toewerken. Het vergt, behalve een brede oriëntatie op medische, arbeidskundige, juridische en HR aspecten, wel overleg met veel partijen en professionals, strategisch ingestoken, en ernaast een eigen netwerk van professionals die hun kennis beschikbaar stellen of als adviseurs bepaalde onderdelen oplossen. Of andersom, ik voor hen.

Zo vroeg een advocaat mij om advies over de haalbaarheid van een beroepsprocedure. Na een analyse kwam ik tot de conclusie dat er wel het nodige tegen het UWV-besluit was in te brengen, maar ook dat het op termijn niet haalbaar zou zijn de wens van de werknemer, een WIA-uitkering naar de hoogste klasse, te realiseren. De procedure zou naar mijn mening geen perspectief bieden op werk en inkomen op de wat langere termijn, als er al in beroep iets te bereiken zou zijn. 90% eindigt ongegrond, hoor ik steeds vaker.

Omdat er wel andere oplossingen te bedenken waren die wel perspectief boden, is met de advocaat besproken hoe het beter zou kunnen. Niet wij zouden voor de werknemer moeten procederen, maar de werknemer zelf zou het werk moeten doen in een multidisciplinair traject (MDT).

Dat heeft de advocaat en ook ik daarna ik met de werknemer besproken. Ik heb een aantal opties genoemd, wat namen doorgegeven om de drempel te verlagen en aangedrongen op tenminste een kennismaking/oriëntatie. Dit zijn belangrijke gesprekken. Neem de werknemer serieus, maar wijs hem ook op de eigen verantwoordelijkheid en de mogelijkheden, op een uitweg die hem past.

Twee weken later belde een medewerker van een MDT-team mij met de mededeling dat zij heel positief was over een traject met deze werknemer. En dat het mogelijk was dit voort te zetten, mits er niet geprocedeerd zou worden. Want werken aan jezelf en belang hebben om ziek te blijven vanwege een procedure gaan niet samen. Door dit vroegtijdig te bespreken met de werknemer en daarin al stappen te zetten, kan er razendsnel een andere weg worden gevonden.

De werknemer kreeg WW. Zij meldde zich vanwege het traject ziek, zocht steun bij het UWV voor de behandeling en het re-integratiedeel van het traject en zal een inkomen vanuit de ZW ontvangen zolang het traject duurt.

Dit is een voorbeeld van multidisciplinair werken. Het lukt als je vooruit kijkt en de oplossing als uitgangspunt kiest. Tegenwoordig zou dit maatwerk heten. Zelf zie ik het meer als breed georiënteerd en multidisciplinair werken. Al die eilandjes aan elkaar verbinden. Dat doe je door over de schutting heen te kijken en te leren van andere professionals, je kennis te delen, en vooral door te zoeken naar een duurzaam perspectief in werk en inkomen.

Als arbeidsdeskundige heb ik mij bijvoorbeeld verdiept in de gevolgen van reuma, niet aangeboren hersenletsel of burn-out voor werknemers, hoe bedrijfsartsen ermee (moeten) omgaan en hoe de re-integratie erop kan aansluiten. Dat maakt mij geen medicus. Het maakt het wel mogelijk de juiste vragen te stellen.

Al die eilandjes van kennis zijn niet altijd makkelijk te bereiken. Het gaat hierbij om strategie. Hoe breng je iedereen bij elkaar zonder dat je een van de professionals op de tenen staat.

Het begrip 'maatwerk' wordt door alle eilandjes verschillend gedefinieerd. Multidisciplinair werken is echter voor iedere discipline hetzelfde. Kijk over de schutting, deel je kennis en gebruik het gezamenlijke doel als uitgangspunt: perspectief in werk en inkomen. Voor alle werknemers: van edelman, bedelman, dokter, pastoor, tot koning, keizer, schutter en majoor.

Datum

23 mei 2022

Auteur

Flora van den Berg